

Summen til Contoirhold og et Bud ved Retten i Genhold til hiint Udkast blev nedfat til et Beløb af indtil \$ 800 aarlig. Saavel i Betragtning heraf som med Hensyn til, at det fremdeles efter Coloniernes nærværende finansielle Forhold er af største Vigtighed at erholde deres Udgifter indskrænkede til det Nødvendigste, har Ministeriet for Monarchiets fælles indre Anliggender fundet, at det omhandlede Lovudkast uden yderligere Udsættelse burde søges ophøjet til Lov.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser bemærkes Følgende:

ad § 1.

Justitssecretairposten have baade Gouvernementet, Justitiarius og Colonialraadet været enige i at ansee det unødvendigt at bibeholde som særeget Embede, selv om de under Overretten hidtil hørende Thinglæsninger vedblive at høre derunder, da Overdommerens Forretninger ikke ville blive af større Omfang, end at han meget vel kan overtage Bestyrelsen af Justitssecretairens hidtilværende Forretninger tillige, alene med Assistance af en Copist, der saavel har at føre Protocollen i Retten som at udføre Skriveriet udenfor Retten.

Det har været forskellige Meninger underkastet, hvorvidt Thinglæsninger vedkommende Eiendomme paa St. Croix (Reskriptet af 25de Januar 1776, der dog blot angif Plantager, antages ogsaa factist at være bleven gjældende for andre Eiendomme, som ikke længere henhøre til nogen Plantage) bør vedblive at høre under Overretten eller henlægges til de 2de Bything, ligesom Tilfældet har været siden 1ste Januar 1850 med Hensyn til Skjodes og Pantevæsenet paa St. Thomas og St. Jan. Men under alle Omstændigheder vil en Forandring i det nu Bestaaende ikke kunne see vødskelig, da betydelige Protocol-Udskrifter maatte tages iforveien, og den Forøgelse af Underdommerens Forretninger, som allerede er fulgt af Sammenlægningen af Byfogeds og Politimester-Embederne, gjør det ogsaa mindre hensigtsmæssigt netop fortiden at gennemføre hiin Forandring, som i intet Fald kan ansees paatrængende fornøden. Udtrykket „Landeieendomme paa St.

Croix" i Gouvernementets Udkast har ikke egentlig Hjemmel i Lovgivningen, og Justitsministeriet har derfor fundet det rettest, at der her og i den tilsvarende Bestemmelse i § 4 benyttes mere almindelige Udtryk, saameget mere som Bestemmelsen i § 1 ogsaa maa gjælde andre under Overretten hørende Læsninger, saasom af Proclamata.

Angaaende den sidste Passus i § 1 bemærkes, at Justitsministeriet har gjort opmærksom paa, at det vilde være hensigtsmæssigt, om der i Loven fandtes en udtrykkelig Bestemmelse for, hvorledes der skal forholdes i Overdommerens Forsald, for at der ikke, naar Constitution i saadant Tilfælde stæer af Gouvernementet, skulde kunne reises nogen Tvivl om Constitutionens Gyldighed. Der er derhos fundet Anledning til at indskrænke Gouvernementets Bemyndigelse til saadanne Tilfælde, hvor Omstændighederne ikke tillade at indhente allerhøieste Bestemmelse.

ad § 2.

Det ansees som en Selvefølge, at Overrettingens almindelige Tilsyn med Retsspleien ogsaa maa strække sig til Overretten, og herunder vil da ogsaa høre en Afgang for Gouverneuren, naar dertil skulde findes Anledning, til at indfinde sig i Retten og overvære Sagernes Behandling, jfr. Justitsreglement for Tranquebar af 13de Juli 1836, § 21 a.

ad § 3.

(Første Passus af § 3 i Gouvernementets Udkast). Denne Bestemmelse er en ligefrem Følge af Hovedbestemmelsen i § 1. Ved Udtrykket „Expeditioner" er, foruden til Acter og Stævninger, sigtet til Udskrifter samt Attester og Paategninger vedkommende Skjodes og Pantevæsenet.

ad § 4.

Foruden den ovenberørte Bestemmelse om Lønninger og andre Udgifter ved Overretten, som heri er optaget, er det fundet rettest hertil at henføre den i § 3 af Gouvernementets Udkast indeholdte Bestemmelse om Ansættelsen af en Copist, med Udeladelse af Forfristen om, at dennes Bestikelse skulde finde Sted efter For-